

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวคิดและวิธีการในการประเมินราคา
ศุลกากรภายใต้มาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 และ
ความตกลงว่าด้วยการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994
มาถือปฏิบัติว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรทั้งในแง่ของหลักเกณฑ์วิธีการในการประเมินราคาศุลกากร
และหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ โดยในการศึกษานี้จะพิจารณาถึงความเห็นแนะนำ
คำวินิจฉัย และกรณีศึกษาขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น คณะกรรมการด้านเทคนิคว่าด้วย
การประเมินราคาศุลกากร เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความ

ผลการศึกษาพบว่าประเทศไทยยังปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยในส่วนของหลักเกณฑ์
วิธีการประเมินราคาศุลกากรยังมีหลาย ๆ ส่วนที่ประเทศไทยยังมิได้มีการบัญญัติไว้โดยชัดเจน
เช่น ในเรื่องการซื้อขายมากกว่าหนึ่งครั้งก่อนการนำเข้า การประเมินราคาสถาบันที่โปรแกรม
คอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ในส่วนของหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หลักเกณฑ์ของประเทศ
ไทยก็ยังเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจได้นอกจากที่ความตกลงกำหนดไว้

เหตุจากความไม่สอดคล้องและไม่ถูกต้องครบถ้วนดังกล่าวประเทศไทยในฐานะที่
เป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลกซึ่งมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามจึงจำเป็นต้องศึกษา
หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อตรวจสอบ ทบทวน และแก้ไขหลักเกณฑ์ที่มีอยู่เพื่อป้องกันมิให้เกิด
ปัญหาและข้อโต้แย้งเกิดขึ้น